Predica de la Krefeld

Duminică, 5 iunie 2016, ora 10^{30}

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Is. 55:8-11**: *„Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, şi căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. «Ci cât sunt de sus cerurile faţă de pământ, atât sunt de sus căile Mele faţă de căile voastre şi gândurile Mele faţă de gândurile voastre. Căci, după cum ploaia şi zăpada se coboară din ceruri şi nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul şi-l fac să rodească şi să odrăslească, pentru ca să dea sămânţă semănătorului şi pâine celui ce mănâncă, tot aşa şi Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea şi va împlini planurile Mele»”.*

Îi suntem mulţumitori lui Dumnezeu din toată inima că putem fi din nou în acest loc şi suntem mulţumitori pentru toţi fraţii care traduc. Acolo sus la balcon sunt toate cabinele şi se traduce în diferite limbi. De ieri seară avem încă o limbă în care se traduce. Fratele Michael a venit şi traduce predicile pe care ceilalţi fraţi le-au tradus în decursul anilor; el traduce în direct Cuvântul care este vestit aici şi astfel este dus mai departe în Pakistan şi în 56 de staţii de televiziune în lumea islamică. Fie în limba engleză, fie în limba urdu, Cuvântul ajunge la toţi oamenii din acea regiune. Suntem mulţumitori că Dumnezeu S-a îngrijit ca în acest timp să avem la dispoziţie traducători pentru toate limbile. O mai spunem o dată: fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toţi fraţii care traduc, nu doar pe cei care traduc aici. Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toţi care traduc broşurile, pe fratele nostru Taty şi pe toţi fraţii din toate limbile care traduc. Avem ultima broşură care, din păcate, este la dispoziţie doar în trei limbi. Dar data viitoare va fi la dispoziţie şi în toate celelalte limbi. Noi dorim ca Mireasa Mielului să fie adusă în cadenţă în toate popoarele, în toate limbile şi în toate naţiunile.

Aşa cum a spus fratele Eleazar, de zece ani este o schimbare totală în toată Brazilia. Să vă amintesc doar un caz din istoria Bisericii din Brazilia. După ce am prezentat lucrarea lui Dumnezeu, au venit fraţi din Statele Unite şi ei l-au prezentat pe fratele Branham, au vestit că el se va întoarce şi au pus un scaun special pe platformă, pentru ca atunci când fratele Branham se va întoarce să se poată aşeza pe acel scaun. Cu o mare durere trebuie să spunem că rătăcirea s-a propagat în toată lumea. Pentru că au fost folosite afirmaţiile fratelui Branham despre care unii aveau impresia că ele nu şi-au găsit împlinirea, de aceea au spus ei că „prorocul trebuie să se întoarcă pentru ca ele să se împlinească".

Permiteţi-mi s-o spun cu toată claritatea. Tot ceea ce a aparţinut de slujba fratelui Branham a fost inclus în slujba lui. Iar slujba lui este încheiată. El a adus mesajul şi acest mesaj îl purtăm pe întregul pământ. Aceasta o spunem cu toată dragostea. Fraţii mă întreabă: „De ce nu predici tu cele şapte tunete? De ce nu predici a treia tragere? De ce nu predici despre misiunea din cort?" Ştiţi voi care este răspunsul meu? Toate acestea au aparţinut de slujba fratelui Branham şi s-au împlinit, indiferent că o vedem sau n-o vedem. Mie mi-a fost spus să merg din oraş în oraş ca să propovăduiesc Cuvântul; când deschid Biblia ce pot vesti eu despre cele şapte tunete din Apoc. 10? Absolut nimic, absolut nimic, pentru că ele n-au fost scrise. Ce pot spune despre cele şapte tunete? Absolut nimic. Şi toţi care spun ceva despre acestea sunt amăgiţi, sunt înşelaţi şi rătăcesc poporul lui Dumnezeu. De aceea este absolut necesar ca să fie propovăduit Cuvântul adevărului. Când eu deschid biblia ce pot eu spune despre tragerea a treia? A fost o poruncă directă dată fratelui Branham: prima tragere – evanghelizarea; a doua tragere – învăţătura; a treia tragere – cuvântul profetic. Aceste lucruri i-au fost spuse lui şi s-au întâmplat în slujba lui. Şi pentru acest lucru noi suntem foarte mulţumitori. Noi am putea trece la celelalte puncte. Îi mulţumim Domnului că El ne-a ţinut cu mintea sănătoasă şi ne-a întărit în Cuvântul adevărului pentru ca să propovăduim doar cu ceea ce putem rezista înaintea lui Dumnezeu şi ceea ce ne-a fost încredinţat să facem. Ceea ce i-a fost spus fratelui Branham să facă, el a făcut-o şi a împlinit-o sută la sută. Noi Îi suntem mulţumitori lui Dumnezeu din toată inima pentru slujba lui. Şi acest lucru a fost amintit de fratele

Borg. A existat acest 11 iunie 1958, Dallas, Texas, când fratele Branham mi-a dat amănunte despre trimiterea lui şi despre mesaj, iar apoi mi-a spus: „Tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Cu adevărat, de la început, Dumnezeu a ştiut totul şi a rânduit totul. Eu n-am ştiut, dar Dumnezeu a ştiut totul.

Fratele Borg a spus că a fost prezent când eu am ţinut ultima predică în biserica penticostală înainte de a pleca în Canada şi când am ţinut prima predică în biserica penticostală după întoarcerea din Canada. De la început Dumnezeu a avut fraţi şi surori, care astăzi se pot ridica în picioare şi pot da mărturie cum a călăuzit Dumnezeu totul. Eu cred că în toate popoarele şi în toate limbile fraţii se pot ridica în picioare şi pot da mărturie despre cum a fost începutul. Ieri a venit la mine fratele Kucacika din Praga, m-a îmbrăţişat şi mi-a urat binecuvântarea lui Dumnezeu. Gândurile mele s-au întors înapoi la Praga. Daţi-vă odată seama: în aceeaşi capelă în care Jan Hus a predicat cu o sută de ani înaintea lui Luther, în acel loc fratele Frank a predicat, a avut o serie de adunări. Dumnezeu a deschis uşi şi inimi în toate popoarele şi în toate limbile pentru ca Cuvântul Domnului să poată propăşi şi toate popoarele şi limbile să fie ajunse.

Scumpi fraţi şi surori, noi trebuie să devenim conştienţi că acum noi suntem în ultima perioadă a timpului de har. Noi nu suntem doar spectatori şi vedem cum se împlinesc făgăduinţele şi profeţia biblică ici şi colo şi totul merge în jos spre nenorocire. Ci noi am recunoscut ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu nouă şi astfel teama şi respectul faţă de Cuvântul lui Dumnezeu au fost puse în inimile noastre. Şi noi spunem cum a spus renumitul bărbat al lui Dumnezeu, Contele de Zinzendorf: „Dacă al Tău Cuvânt n-ar dăinui, credinţa mea pe ce s-ar sprijini? Nu-mi pasă de-o mie de lumi, ci să-mplinesc al Tău Cuvânt deplin”.

Încă o observaţie: noi nu putem accepta şi nici lua parte la nicio răstălmăcire, nicio interpretare. Mireasa este sută la sută Cuvântul aşa cum Mirele a fost şi este Cuvântul lui Dumnezeu descoperit în trup. Cuvântul făgăduit ne-a fost dăruit pentru ca noi să devenim o parte a Cuvântului lui Dumnezeu. Noi toţi ştim, Cuvântul, Sângele şi Duhul lucrează împreună. În prima cântare am cântat despre Sânge. Scumpi fraţi şi surori, atunci trebuie să citeşti în Exod 12:13: *„Eu voi vedea*

sângele şi voi trece pe lângă voi (ocrotitor)*, aşa că nu vă va nimici nici o urgie"*. Apoi trebuie să mergi la Mat. 26:27-28 şi să citeşti: *„acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulţi"*. De asemenea să mergi în Mar. 14:24, şi apoi să te întorci la Lev. 17:11: *„Căci viaţa* (sufletul) *trupului este în sânge"*. În Sângele Fiului lui Dumnezeu a fost viaţa lui Dumnezeu. Atât de adevărat cum Fiul lui Dumnezeu Şi-a vărsat Sângele Lui, viaţa Lui, tot atât de adevărat viaţa lui Dumnezeu care a fost în Sângele Lui este în întreaga gloată răscumpărată prin Sânge. Noi am primit înfierea prin Sângele noului legământ care a fost vărsat pentru noi. Dacă noi cântăm despre Sânge, atunci noi n-o facem având doar un gând care trece pe lângă noi, ci ne adâncim în acest gând până la sfârşit, pentru că noi ne-am spălat hainele în Sângele Mielului şi astfel vom păşi înaintea tronului de har al Dumnezeului nostru.

Privitor la acest gând, că „Răscumpărătorul nostru a părăsit tronul de har". Scumpi fraţi şi surori, cine citeşte cu exactitate Apoc. 5 acela va observa că Domnul nostru nici n-a fost pe tron, ci El, ca Miel, S-a dus să ia cartea din mâna Aceluia care şedea pe tron ca apoi s-o deschidă şi să-i rupă peceţile. Este absolut necesar să citeşti Cuvântul cu respect. Nu doar să auzi ceea ce a spus fratele Branham în predici. Şi aici, în a şasea pecete, nu înainte, ci în a şasea pecete fratele Branham a spus: „Acum Mielul a părăsit tronul harului". Dar a şasea pecete are loc în ziua Domnului, după răpire. Cât de necesar este să citeşti Cuvântul cu exactitate şi să-l crezi foarte exact. Nu să ridici şi să proclami învăţături care nu sunt biblice şi n-au fundament biblic. Să-I mulţumim Domnului Dumnezeului nostru pentru harul că trăim acum.

Permiteţi-mi ca pentru aceasta să folosesc câteva versete. Este foarte important ca noi să citim Biblia cu atenţie. În profetul Isaia Domnul nostru a fost descris în toate atributele Sale: ca Mielul lui Dumnezeu, ca Mare Preot, ca Mijlocitor şi de asemenea ca Domn, că însuşi Domnul va veni şi vă va mântui; El a fost descris în toate însărcinările, toate domeniile. Şi în Is. 53 este scris totul, cum El va merge şi va fi răstignit pe cruce. Dar pe lângă aceasta trebuie să foloseşti toate celelalte versete biblice, că Însuşi Domnul Dumnezeu S-

a dezbrăcat pe Sine însuşi, a devenit om din cauza oamenilor, dar El a rămas şi va rămâne Dumnezeu în vecii vecilor.

Cartea proorocului Isaia are 66 de capitole şi întreaga Biblie are 66 de cărţi, 39 în Vechiul Testament şi 27 în Noul Testament, în total 66 de cărţi. Cartea proorocului Isaia este cea mai completă şi desăvârşită carte dintre toate celelalte ale celorlalţi proroci. Isaia a vorbit despre cerul cel nou şi pământul cel nou. Este cu adevărat minunat cum i-a călăuzit Dumnezeu pe proroci şi le-a dat toate însărcinările şi amănuntele pentru ca ei să propovăduiască planul lui Dumnezeu de mântuire. Astăzi noi avem la dispoziţie întregul Cuvânt profetic.

Nu demult în Zürich am citit din Romani 1 şi permiteţi-mi să citesc acest verset, apoi vom trece mai departe la celelalte versete biblice. În Rom. cap. 1 bărbatul lui Dumnezeu a putut spune că Evanghelia propovăduită de el este Evanghelia lui Dumnezeu. Rom. 1:1-2: *„Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu, pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi”*.

Cântăreţii au cântat: „Făgăduinţele lui Dumnezeu rămân, ele veşnic nu se clatină. Cu Sângele Său, Isus a pecetluit ceea ce El a făgăduit în Cuvântul Său”. Noi ne putem încrede în Dumnezeu şi în Cuvântul Său. Credinţa este o descoperire, credinţa este un cadou din partea lui Dumnezeu. Domnul nostru a exprimat: *„De aceea v-am spus că veţi muri în păcatele voastre; căci, dacă nu credeţi că Eu sunt, veţi muri în păcatele voastre”* (Ioan 8:24), veţi muri în păcatul necredinţei. Noi credem că El este Acela, că El a înviat.

Aceasta ne aduce aminte de Apoc. 5, unde este scris că El a luat cartea ca Miel, dar ca Leul din seminţia lui Iuda a biruit. Gândiţi-vă odată la aceasta: Acelaşi care a murit ca Miel, ca Leul din seminţia lui Iuda a biruit totul. Noi toţi ştim din viaţa naturală că un miel este neajutorat. Ce poate face un mieluşel? Uitaţi-vă la turmele de oi şi vedeţi ce poate face un mieluşel? Un mieluşel are nevoie de un păstor. Ca Miel, El a murit pentru noi, dar ca Leul din seminţia lui Iuda, El a biruit moartea, iadul şi pe Satan, a biruit totul şi a treia zi a înviat biruitor. El a murit ca om, dar ca Domnul El a înviat şi a putut spune: „Iată Eu sunt viu”. Laudă lui Dumnezeu pentru minunatul Său Cuvânt.

Noi citim ceea ce a spus Pavel că el a fost chemat să propovăduiască Evanghelia lui Dumnezeu aşa cum a fost făgăduit mai dinainte în sfintele Scripturi prin proroci. De ce mergem de fiecare dată înapoi la Vechiul Testament? Scumpi fraţi şi surori, câte versete biblice am putea enumera acum din Noul Testament unde a fost redat doar o jumătate de verset din Vechiul Testament? De exemplu, în Vechiul Testament în Mal. 3:1 este scris: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Şi deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutaţi: Solul* (Îngerul) *legământului pe care-L doriţi”*. Partea a doua a acestui verset nu a fost amintită deloc în întregul Nou Testament, ci doar prima parte a fost redată. Pentru că doar prima parte a versetului s-a împlinit atunci. Iar a doua parte a versetului se va împlini când Domnul va coborî ca Înger al Legământului. În Apoc. 5 Domnul este arătat pe tron înconjurat de un curcubeu; curcubeul vorbeşte despre legământ. Dumnezeu a făgăduit şi a spus că va încheia un legământ, că nu va mai distruge pământul prin ape şi a pus curcubeul în nori ca semn vizibil al legământului, ca să confirme că niciodată nu va mai distruge pământul prin apă. Curcubeul este semnul legământului. În Apoc. 4 Domnul este arătat pe tron înconjurat cu un curcubeu; apoi, ca Îngerul Legământului, Se va coborî şi Se va descoperi poporului Israel pentru ca Scriptura să se împlinească pe deplin.

Am putea enumera multe versete din Vechiul Testament care sunt redate în parte şi împlinite în Noul Testament, iar cealaltă parte a versetelor se va împlini la timpul hotărât pentru împlinirea lor. Evanghelia lui Dumnezeu a fost propovăduită prin proroci şi totul a fost scris în Vechiul Testament. Şi cine la prima venire a lui Hristos a citit Vechiul Testament, acela a putut urmări totul exact, pentru că acolo era scris unde va fi născut Răscumpărătorul, şi anume în Bethlehem, adică în „Casa Pâinii”. Era deja scris tot ceea ce se va întâmpla când Domnul Dumnezeu avea să vină (Is. 35), orbii vor vedea, şchiopii vor umbla. Când Ioan Botezătorul era în temniţă şi i-a trimis pe ucenici să-L întrebe pe Domnul: *„Tu eşti Acela care are să vină sau să aşteptăm pe altul?* Isus le-a zis: *«Duceţi-vă de spuneţi lui Ioan ce auziţi şi ce vedeţi: orbii îşi capătă vederea, şchiopii umblă...»”*. Domnul n-a trebuit să spună „Da” sau „Nu”, ci El a folosit Scriptura şi a răspuns cu

ea. Isaia 35 se împlineşte. Cât de mulţumitori putem fi - şi suntem!! - pentru Cuvântul scump şi sfânt al Dumnezeului nostru.

În Noul Testament, în Fapte 13 apostolul Pavel a arătat ceea ce s-a întâmplat atunci şi ceea ce a mai rămas de făcut. Citim din Fapte 13 începând de la vers. 32: *„Şi noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduinţa făcută părinţilor noştri”*. Voi puteţi citi mai departe versetele, că făgăduinţa pe care Dumnezeu a dat-o părinţilor El a împlinit-o. Apoi vers. 38: *„Să ştiţi, dar, fraţilor, că în El* („că în Isus” – lb. germ.) *vi se vesteşte iertarea păcatelor”*. Aşadar nu doar o vestire, ci iertarea păcatelor, împăcarea, harul şi mântuirea. Nu doar un mesaj oarecare, ci mesajul divin în legătură cu mântuirea deplină pentru ca poporul lui Dumnezeu să fie ajutat în ziua mântuirii şi noi toţi să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Citim în Fapte 3:21 unde n-avem doar o făgăduinţă şi citim şi cele două versete de dinainte ca să ştim ce aparţine de aceasta. Citim Fapte 3:21: *„pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile aşezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinţilor Săi proroci din vechime”*. Am citit mai înainte din Rom. 1, că această Evanghelie a fost deja hotărâtă mai dinainte, scrisă în Vechiul Testament şi vestită prin sfinţii Săi proroci. Dar înainte să recitim vers. 21 să începem cu Fapte 3:18: *„Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor prorocilor Lui...”*. Auziţi bine? *„..prin gura tuturor prorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi”*.

Acum ni se adresează nouă tuturor: *„Pocăiţi-vă, dar, şi întoarceţi-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se şteargă păcatele,* să vi se ierte păcatele...” (vers. 19). Aşadar nu doar să predici iertarea, ci mai întâi să trăieşti iertarea în mod personal. Scumpi fraţi şi surori, a sosit timpul ca ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu noi s-o trăim în mod personal.

Apoi vine puternicul vers. 20: *„şi să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi”*. Noi aşteptăm aceasta, ca să trimită vremuri de înviorare. Dar mai întâi, să trăim totul cu Dumnezeu, să credem Cuvântul, să ne pocăim, să trăim o întoarcere la Dumnezeu autentică şi apoi putem aştepta o vreme de înviorare şi ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu, aşa cum este scris aici: Domnul va veni şi va

împlini aceste făgăduinţe pe care El ni le-a dat. Apoi se va împlini ceea ce este scris în vers. 21. Ambele aparţin împreună. Pocăinţa, credinţa, botezul, botezul cu Duhul Sfânt, să crezi din toată inima ceea ce zice Scriptura şi cum spune ea, să ne lăsăm încadraţi biblic şi apoi să ne ridicăm privirea spre Domnul. Să privim la Domnul care ne-a dat făgăduinţa: *„Mă duc să vă pregătesc un loc”*. Noi n-am fost acolo când Domnul ne-a dat făgăduinţa din Ioan 14, dar acolo au fost martori care au fost prezenţi, au ascultat şi după aceea au scris.

Dacă citim cele patru Evanghelii avem o mărturie completă, o întreagă mărturie a ceea ce a făcut şi a spus Domnul atunci, până la făgăduinţa: *„Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi”*. Revenirea Domnului nostru Isus Hristos va fi o realitate divină aşa cum a fost naşterea Lui în această lume, ca suferinţele şi moartea Lui. Trupul Lui a fost pus în mormânt, dar acelaşi trup a înviat. Domnul nostru a fost ridicat în slavă în trup. El Se va reîntoarce aşa cum El S-a dus în cer. Învierea celor adormiţi în Hristos va avea loc în trup, apoi va avea loc schimbarea trupurilor noastre, iar apoi noi vom fi luaţi în slavă.

Dacă acum mă gândesc la toţi aceia care propovăduiesc că „Domnul a venit. Harul a fost luat”, şi toate lucrurile nebiblice pe care le mai vestesc. Gândiţi-vă doar un moment: dacă Domnul ar fi venit deja în anul 1963 ca să-i ia Acasă pe cei răscumpăraţi, şi n-ar mai fi har şi Sângele n-ar mai fi pe tronul harului atunci ce aţi fi făcut voi toţi care aţi fost născuţi după anul 1963? Fraţi şi surori, nici n-ai voie să te gândeşti ce nebuneşti sunt aceste învăţături nebiblice. Scuzaţi-mă, nimeni nu mă ştie ca folosind cuvinte dure, dar fiecare învăţătură rătăcitoare este o nebunie, este o nebunie. Dar dacă citeşti în 2 Ioan 7 acolo este scris că cine nu mărturiseşte că Isus Hristos Se va întoarce în trup este un amăgitor, este Antihristul. Şi atunci? Haideţi să v-o citesc. *Această* traducere a accentuat-o în mod deosebit. Eu citesc aceeaşi traducere pe care a folosit-o şi fratele Branham. Aici în 2 Ioan 1:7 este scris: *„Căci în lume s-au răspândit mulţi amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos va veni în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul!”*.

Toţi fraţii care spun că Domnul a venit deja în trup duhovnicesc sunt nişte amăgitori care îi amăgesc şi pe alţii. Conform Fapte 1:9-11: *„Domnul nostru va veni în acelaşi fel cum L-aţi văzut mergând la cer”*. De asemenea Luca 24:50-51. Noi mărturisim aceasta înaintea Dumnezeului atotputernic: se va întâmpla exact aşa cum ne-a fost dat şi lăsat ca mărturie în sfânta Scriptură, prin har.

Nu vă puteţi da seama ce luptă spirituală se dă între aceia, care se referă doar la fratele Branham, care rup citatele lui din context, le răstălmăcesc, nu le folosesc corespunzător şi între adevărata propovăduire a Cuvântului lui Dumnezeu. Îi suntem foarte mulţumitori lui Dumnezeu şi ştim că Domnul are ultimul Cuvânt. Toţi aceia care nu pot crede cum zice Scriptura vor rămâne de ruşine. Cine crede cum zice Scriptura va vedea împlinirea tuturor lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făgăduit. De aceea noi rămânem în picioare bazându-ne numai pe Cuvântul lui Dumnezeu. Deja în Vechiul Testament Dumnezeu a trebuit să exprime mustrarea. El este un Dumnezeu gelos şi pe lângă Dumnezeu şi Cuvântul Său nu mai putem avea nimic altceva ce am putea crede, nici lângă Dumnezeu şi nici lângă Cuvântul Său. Dumnezeu este un Dumnezeu gelos. Viaţa noastră este dedicată Lui. El a plătit preţul, El ne-a răscumpărat. Să spunem şi aceasta încă o dată: aceeaşi viaţă divină care a fost în Sângele Fiului lui Dumnezeu este în toţi fiii şi fiicele lui Dumnezeu. De aceea, în Gal. 4, Pavel a spus că noi am primit înfierea, prin har. De aceea în Rom. 8, Pavel a spus că întreaga creaţie aşteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

Şi aşa cum am citit, vremurile de înviorare vor veni. Dar mai întâi pocăiţi-vă, întoarceţi-vă la Dumnezeu, dedicaţi viaţa voastră Domnului, deveniţi nişte vase care pot fi umplute. Doar nişte vase, Stăpâne Sfânt, dar umplute cu puterea Ta. Cu adevărat suntem mulţumitori că şi prin aceasta noi respectăm ordinea divină. Mai întâi pocăinţa, Îl rugăm pe Dumnezeu să ne ierte, apoi ne dedicăm viaţa noastră lui Dumnezeu şi din inimă să putem striga: „Dumnezeule, facă-se nu voia mea, ci voia Ta; nu cum vreau eu, ci aşa cum vrei Tu”. Şi în această voie divină suntem sfinţiţi în Cuvântul adevărului, odată pentru totdeauna. Nu există nicio sfinţire fără Cuvântul adevărului. *„Sfinţeşte-i*

prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul” (Ioan 17:17). Nu există nicio sfinţire în toate răstălmăcirile şi interpretările.

Şi acest lucru trebuie să-l repetăm de fiecare dată: Dumnezeu nu-Şi va pune pecetea Lui pe nicio rătăcire; este imposibil! Dumnezeu este adevărat. Şi oricine rosteşte Numele Domnului să se depărteze de fărădelege. Astfel noi suntem mulţumitori că Dumnezeu a trimis ultimul mesaj: *„Voi poporul Meu, despărţiţi-vă de ei; nu vă atingeţi de ce este necurat, şi apoi vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, şi voi Îmi veţi fi fii şi fiice”*. Da, fii şi fiice ale lui Dumnezeu, sunt curaţi, sfinţiţi pe deplin; prin naşterea din nou, Dumnezeu a pus în noi viaţa nouă. V-o citesc din 1 Petru 1 unde avem acest verset minunat, această afirmaţie pe care bărbatul lui Dumnezeu a făcut-o atunci. Citim 1 Petru 1:3: *„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru, Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morţi, la o nădejde vie”*.

Învierea Lui a adus la existenţă viaţa nouă. Prin moartea Lui a avut loc împăcarea noastră cu Dumnezeu, iertarea. Dar când Domnul nostru a înviat, viaţa nouă divină a venit la existenţă. Noi am murit împreună cu Hristos, am fost îngropaţi împreună cu El prin botez, şi împreună cu El am înviat într-o viaţă nouă, prin harul Dumnezeului nostru. Domnul nostru a putut spune: *„Eu trăiesc, şi voi de asemenea veţi trăi”*.

Apoi în ultimul capitol din Evrei avem minunatele cuvinte ale apostolului ca îndemnuri. Evrei 13 de la vers. 20: *„Dumnezeul păcii, care, prin sângele legământului celui veşnic, a sculat din morţi pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor”*. Prin sângele legământului celui veşnic s-a întâmplat pentru noi. Acest Cuvânt din vers. 21 îţi este adresat ţie şi mie: *„să vă facă desăvârşiţi în orice lucru bun, ca să faceţi voia Lui şi să lucreze în noi ce-I este plăcut, prin Isus Hristos. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin”*. Vine „Aminul”. Înseamnă că aşa este. Aşa a hotărât Dumnezeu: prin sângele veşnicului legământ.

Cât de des o spun într-o zi: iubite Domn, adu-Ţi aminte de legământul pe care l-ai încheiat cu noi; Doamne, adu-Ţi aminte de sângele pe care Tu l-ai vărsat pentru noi. Acesta este miezul rugăciunii mele zilnice: iubite Domn, adu-Ţi aminte de legământul pe care l-ai

încheiat cu noi, adu-Ţi aminte de Sângele pe care l-ai vărsat pentru noi, adu-Ţi aminte de făgăduinţele pe care ni le-ai dat şi, prin har, dăruieşte-ne viaţa veşnică. Este cu adevărat minunat dacă suntem în legătură cu Dumnezeu. Atunci pot veni atâtea încercări, în stânga şi-n dreapta, totul să se dea peste cap, dar noi Îl simţim aproape pe El, pe El care a poruncit furtunii şi valurilor să tacă. Când El exprimă un Cuvânt noi stăm liniştiţi înaintea Domnului şi ştim că El ne-a dat făgăduinţa: *„Eu sunt cu voi şi în voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului”*.

Fraţi şi surori, noi trecem prin cele mai grele încercări care au fost vreodată pe faţa pământului. Duşmanul îi va lăsa pe toţi ceilalţi în pace. Duşmanul îi va lăsa în pace pe toţi muzicanţii care îşi fac spectacolele lor. Aţi auzit ce s-a întâmplat în Eifel, la 80 km depărtare de acest loc? Acolo a avut loc o mare petrecere. A venit o furtună şi fulgerul a trăsnit în petrecere şi şaptezeci de persoane au fost rănite. Aceasta s-a publicat în toate ziarele. Aceasta a avut loc la 80 km distanţă de acest loc. Dumnezeu nu Se lasă batjocorit. Lumea se dezmembrează. Necredinţa şi batjocura au întrecut măsura. Dar Dumnezeu are de spus ultimul Cuvânt.

Îi mulţumim din toată inima că putem crede şi ne simţim atinşi în mod personal. Aşa cum am citit ieri; mai întâi Domnul vorbeşte la general, apoi le vorbeşte direct ascultătorilor Săi: *„Vouă vă spun...”*. Scumpi fraţi şi surori, nu este El astăzi cu noi? În toate cele patruzeci de pilde Domnul nostru a vorbit despre Împărăţia lui Dumnezeu la modul general. Şi toţi interpretează şi răstălmăcesc aceste pilde. Dar Domnul i-a luat deoparte pe ai Săi şi le-a spus: *„Vouă v-a fost dat să cunoaşteţi tainele Împărăţiei lui Dumnezeu”*. Apoc. 10 şi tot ceea ce Dumnezeu ne-a lăsat, ne-a fost descoperit de Dumnezeu şi noi vedem foarte exact ce şi unde aparţine. Domnul nostru, ca proprietar de drept şi apoi ca Înger al Legământului, va pune un picior pe mare şi celălalt pe uscat, apoi El va jura pe Cel ce este viu în vecii vecilor şi apoi vor răsuna cele şapte tunete. Dar aceste lucruri se vor întâmpla după răpirea noastră. Aceasta o spunem de fiecare dată: suntem mulţumitori Domnului Dumnezeului nostru pentru harul primit, că ne lăsăm încadraţi biblic şi noi încadrăm biblic ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, pentru ca totul să fie aşezat acolo unde aparţine. Atunci

noi observăm cât de important este să foloseşti Vechiul Testament împreună cu Noul Testament. În Vechiul Testament sunt date făgăduinţele, în Noul Testament are loc împlinirea făgăduinţelor. Cu ce bucurie am scris din nou, că începând din primul capitol al Noului Testament ne este arătat ceea ce a fost scris în ultimul capitol din Vechiul Testament. Începând cu primul capitol din Noul Testament se dă mărturia că este vorba de slujba lui Ioan Botezătorul.

Fraţi şi surori, nu ştiu dacă vă copleşeşte. Dacă m-aţi putea vedea când stau la birou şi deschid Biblia! Acest Cuvânt este un Cuvânt viu, un Cuvânt descoperit. Oriunde te uiţi în el, acolo vorbeşte Dumnezeu şi atunci vezi legăturile şi ştii de unde aparţine, dar prin descoperire. Tot ceea ce avem şi dăm mai departe noi am primit-o de la Dumnezeu. Dacă Pavel în Fapte 20 a scris: *„Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu”*, atunci mai înainte ca să poată vesti întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu el l-a primit descoperit de la Dumnezeu. Aşa a fost cu toţi prorocii, aşa a fost cu toţi apostolii. Ei au dat mai departe ceea ce au primit la rândul lor de la Domnul. Şi aşa cum a fost citit în cuvântul de introducere din Is. 55: *„AŞA VORBEŞTE DOMNUL, Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod,* ci El îl va împlini în viaţa ta şi a mea”. Eu cred din toată inima că în acea clipă când Cuvântul lui Dumnezeu ne este descoperit rezultatul acestei descoperiri va fi manifestat în viaţa noastră. El nu se întoarce fără rod la Dumnezeu, ci ne leagă cu Dumnezeu, suntem incluşi în ceea ce a hotărât Dumnezeu ca nouă să ne fie descoperit pentru acest timp. Pentru ca să vină vremurile de înviorare de la Domnul.

Rugaţi-vă pentru ploaia timpurie şi târzie, până la Iacov 5:7: *„Iată că plugarul aşteaptă rodul scump al pământului, şi îl aşteaptă cu răbdare, până primeşte ploaie timpurie şi târzie”*. Ce mare har! Ce mare har ne-a dăruit Dumnezeu, să ascultăm Cuvântul sfânt cu o teamă sfântă, să-l primim prin credinţă şi să trăim într-o mare aşteptare. El care a dat făgăduinţele va împlini fiecare făgăduinţă.

În încheiere se poate spune că nici o singură făgăduinţă pe care Dumnezeu ne-a dat-o nu a rămas neîmplinită. El a făcut totul după cum ne-a lăsat în Testamentul Lui. Noi toţi suntem rezultatul Noului

Legământ, al Noului Testament. Când am scris această broşură despre Biblie am făcut-o doar ca să accentuăm că Dumnezeu ne vorbeşte prin Cuvântul Său şi că noi avem parte de tot ceea ce a făgăduit El.

Să cuprindem ceea ce a trebuit să fie spus în acest sfârşit de săptămână şi a fost spus. Dumnezeu are un plan de mântuire şi toate popoarele şi limbile sunt incluse în acest plan de mântuire. *„Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânţa ta”*. Dacă doriţi s-o primiţi – timpul este de partea noastră – haideţi să citim din Apoc. 5 acest verset preţios. Cei douăzeci şi patru de bătrâni şi cele patru făpturi vii au cântat înaintea tronului. Ce au cântat ei acolo? În mâinile lor aveau harfe şi au cântat o cântare de laudă.

În Apoc. 5:5 este scris: *„Şi unul din bătrâni mi-a zis: «Nu plânge; iată că Leul din seminţia lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea şi cele şapte peceţi ale ei»”*. Apoi de la vers. 7-8: *„El a venit şi a luat cartea din mâna dreaptă a Celui ce şedea pe scaunul de domnie. Când a luat cartea, cele patru făpturi vii şi cei douăzeci şi patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o alăută şi potire de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinţilor”*.

Acum vă rog să ascultaţi, vă rog să fiţi atenţi şi luaţi-o la inimă! Vers. 9: *„Şi cântau o cântare nouă”* pe care atunci o vom cânta şi noi. *„Şi cântau o cântare nouă şi ziceau: «Vrednic eşti Tu să iei cartea şi să-i rupi peceţile: căci ai fost junghiat şi ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminţie, de orice limbă, din orice norod şi de orice neam»”*. Răscumpăraţi. Răscumpăraţi pentru ce? Acum vine lucrul minunat: *„Ai făcut din ei o împărăţie şi preoţi pentru Dumnezeul nostru, şi ei vor împărăţi pe pământ!”*(vers. 10). Sângele vărsat. El i-a răscumpărat pe toţi, din orice seminţie, de orice limbă, din orice norod şi de orice neam. Ai făcut din ei o împăraţi şi preoţi ai lui Dumnezeu; ei vor împărăţi împreună cu El, ca împăraţi. Ce chemare înaltă ne-a dăruit Dumnezeu, prin har!

Suntem mulţumitori din toată inima că Dumnezeu l-a binecuvântat şi folosit pe fratele Branham într-un mod atât de deosebit. Fără slujba lui astăzi noi n-am avea nicio slujbă; fără descoperirea pe care i-a dăruit-o Dumnezeu, noi n-am fi putut împărtăşi toate aceste

lucruri cu voi. Aşa cum i-a scris Pavel lui Timotei atunci, că ceea ce i-a dăruit Dumnezeu lui, el s-o încredinţeze oamenilor de încredere care o pot da mai departe. Acelaşi lucru îl facem şi noi astăzi. Ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, noi o încredinţăm tuturor fraţilor slujitori, oamenilor de încredere din toate popoarele, limbile şi naţiunile, pentru ca ei să împartă aceeaşi Evanghelie, să nu-i adauge, să nu scoată nimic din ea. Ci ei să împartă hrana spirituală pentru ca toţi să fie binecuvântaţi şi să fie aduşi înapoi în cadenţă, în conformitate cu Dumnezeu şi Cuvântul Său. Atotputernicului Dumnezeu Îi aducem laudă şi cinste, mărire şi închinare pentru Cuvântul lui sfânt şi minunat. Amin.

Haideţi să ne ridicăm şi să-I mulţumim Domnului. Rămânem în duh de rugăciune. Doresc să întreb: câţi sunt astăzi în acest loc care vor să-şi dedice sau să-şi rededice viaţa lor Domnului, care cu adevărat îşi încredinţează viaţa lor în braţul Domnului şi îşi primesc iertarea prin Sângele Mielului? Pentru că aşa este scris: *„să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăinţa şi iertarea păcatelor”* (Lc. 24:47). Aşa cum în ziua Cincizecimii în prima predică, sub inspiraţia Duhului Sfânt, bărbatul lui Dumnezeu a strigat poporului care era prezent acolo: *„Pocăiţi-vă,* întoarceţi-vă la Dumnezeu *şi fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre* ca o confirmare”. Cine îşi dedică viaţa lui Dumnezeu, acceptă şi primeşte iertarea şi împăcarea, apoi încheie legământul unei conştiinţe curate cu Dumnezeu, poate primi botezul în Numele sfânt de legământ al *Domnului nostru Isus Hristos*. El Şi-a vărsat Sângele Lui, Sângele noului legământ.

Dacă astăzi avem în mijlocul nostru suflete care doresc să-şi dedice viaţa lor Domnului şi doresc să primească botezul atunci vă rog ridicaţi scurt, mâna. Vă rog ridicaţi mâna dacă este cineva care doreşte să fie botezat. Sunt cinci, şase, şapte, văd câteva mâini ridicate. Atunci îl rugăm pe binecuvântatul nostru dirijor să vină. Stăm în picioare, mai cântăm o cântare pe care o poate asculta întreaga lume, apoi îi putem chema să vină în faţă pe aceia care doresc să se boteze. După aceea vom merge împreună la botez.

Scumpi fraţi şi surori, ce înseamnă pentru voi Cuvântul lui Dumnezeu pe care l-am cercetat astăzi? Ce plinătate, ce har, că noi din plinătatea Lui am primit har după har.

Acum îi rog să vină în faţă toţi care au primit Cuvântul, s-au pocăit, şi-au dedicat viaţa lor Domnului şi doresc să primească botezul. Aici am primit un bilet pe care scrie că astăzi pentru prima dată o biserică din Turcia s-a conectat pentru a auzi transmisia în direct. Slavă Domnului! Minunat! Lăudat şi cinstit să fie Domnul. Toţi care doriţi să primiţi botezul vă rog frumos veniţi acum în faţă. Veniţi vă rog. Nu cumva erau mai multe mâini ridicate. Iată că vin. Aşteptăm până veniţi. Desigur traducerea are o întârziere. Veniţi vă rog mai în faţă. Aici este sora noastră din Moldova. Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toţi! Voi L-aţi primit pe Domnul. Aţi acceptat iertarea prin credinţă şi sunteţi pregătiţi să vă dedicaţi viaţa voastră Domnului pentru timp şi veşnicie şi să încheiaţi cu Dumnezeu legământul unei conştiinţe curate. El să vă binecuvânteze. Amin.